

Der står, at embedslægefunktionen kun skal omfatte sundhedsfaglige personer. Jeg vil gerne høre, om der kan åbnes mulighed for, at også uvildige, kyndige omsorgspersoner, altså på plejeområdet, kan inddrages af embedslægerne, så vi ligesom får et helhedstilsyn, hvori der også indgår kyndige personer på omsorgs- og plejeområdet, eller om det kun er det specifikt sundhedsmæssige, der skal lægges vægt på ved tilsynsbesøgene.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-6 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 134: Forslag til lov om forbud mod tobaksreklame m.v.

Af sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen).
(Fremsat 13/12 2000. Første behandling 18/1-2001. Betænkning 17/5 2001).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kim Behnke (UP):

Jeg har med interesse set det ændringsforslag, der er stillet af Venstre og Det Konservative Folkeparti, men jeg synes, det er for tyndt.

At regeringen forestiller sig, at dette lovforslag kan træde i kraft med virkning fra den 1. juli i år, er jo komplet og aldeles uladssiggørligt, og Venstres og De Konservatives ønske om, at det først skal træde i kraft den 1. januar 2002, er også uladssiggørligt.

Lad os forestille os det arbejde, der nu skal i gang ude i kommunerne for at etablere kommunale modtagecentre. Der er tusindvis af tons materialer, skilte, der er blevet pillet ned, askebægre, tændstikæsker, kuglepenn og lightere, som nu bliver betragtet som noget landsskadeligt, der ikke må forefindes på hverken værtshuse eller andre offentlige steder. Der skal etableres nogle modtagecentre til modtagelsen af alt dette, og der skal uddannes et særligt personale, som kan modtage disse meget, meget farlige ting og få dem deponeret på betryggende vis. Jeg vil gætte på, at man fra Atomenergikommisjonen i Sverige kan få vejledning i, hvordan man deponerer tingene korrekt, så der ikke er nogen, der får fingre i dem igen, men det kan man ikke nå inden den 1. juli, og man kan heller ikke nå det inden den 1. januar.

Men når nu loven er trådt i kraft, kan vi forestille os, at Brian har været på værtshus, og han er blevet smidt ud hen på morgenstunden, fordi de ikke gider have ham siddende længere. Derefter tager han telefonen og ringer til den første, den bedste politistation og siger: Jeg vil lige gøre jer opmærksom på, at nede på værtshuset »Den Blinde Ugle« står der et askebæger, som der står Cecil på. Hvad har I tænkt jer at gøre ved det? Politiet har så efter loven pligt til at rykke ud til værtshuset »Den Blinde Ugle« og lede efter det askebæger, der står Cecil på.

I mellemtiden ringer fru Jørgensen ude fra vilakvarteret. Der har været indbrud, udstyr for 70.000 kr. er blevet stjålet, men politimesteren må desværre sige, at det har han ikke ressourcer til, for alle hans folk render rundt nede på værtshuset »Den Blinde Ugle« og leder efter et askebæger, der står Cecil på. Lidt senere ringer en anden person og siger: Den er gruelig gal, I bliver nødt til at tage ind på Amalienborg, for man har hørt et rygte om, at der på Amalienborg findes et askebæger, hvor der står Queens, og et, hvor der står Prince. Det bliver politiet nødt til